

Conferment Ceremony of the Degree of
Doctor of Philosophy
honoris causa

in Recognition

NOVEMBER 2024

מכון
והצמח
מדע

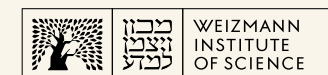
WEIZMANN
INSTITUTE
OF SCIENCE

Conferment Ceremony of the Degree of

Doctor of Philosophy

honoris causa

NOVEMBER 2024

Honorary Doctorates
of the Weizmann
Institute of Science

2023

Sarab Abu-Rabia-Queder
Elaine Fuchs
Garry Kasparov
Israel Makov
Charles L. “Larry” Marks
Gladys Monroy

2022

Gary M. Abramson
Steven Chu
Sandor Frankel
Shalom Hanoch
Nancy Hopkins
Ellen Knell
Harvey Knell
Keren Leibovitch
Jessica Meir

2021

Mark A. Alexander
Mary-Claire King
Philip Pincus
Sir András Schiff
John L. Schwartz
Vera Schwartz
Otmar D. Wiestler

2020

Uriel Arnon
Catherine Beck
Sir Marc Feldmann
Gideon J. Hamburger
Shirin Natour Hafi
Dame Carol Robinson
Meir Shalev

2019

President Reuven (Ruvi) Rivlin
Rebecca Boukhris
Jonathan Dorfán
Mario Fleck
Alex Levac
Raphael Mechoulam
Martha C. Nussbaum
Rabbi Adin Steinsaltz

2018

Ido Dissentshik
Fabiola Gianotti
Ellen Merlo
Sir Paul Nurse
Eric Stupp
Marc Van Montagu

2017

Peter Jenni
Milvia Perinot
Yoni Rechter
Heather Reisman
Gerald W. Schwartz
Mortimer B. Zuckerman

2016

Jean-Pierre Changeux
Stephen Grand
Agi Mishol
Michael O. Rabin
Sami Sagol
The Hon. Laura Wolfson Townsley

2015

Shlomo Bar
Miel de Botton
Claude Cohen-Tannoudji
Serge Haroche
Pascal-Olivier Mantoux
Lord (Robert) Winston

2014

Marvin Cohen
Stanley Fischer
Lia Koenig
Jesse Roth
Simon Schama
Herbert Winter

2013

David Azrieli
Daniel Barenboim
Harry B. Gray
Bertrand I. Halperin
David Lopatie
Helga Nowotny
Luis Stillmann

2012

Justice Dorit Beinisch
René Braginsky
D. Ronald Daniel
Shimshon Harel
Georg Klein

2011

Chava Alberstein
Klaus von Klitzing
Martin D. Paisner
Murray Perahia
Alexander Pines
Baroness Ariane de Rothschild

2010

Pennie Abramson
Shlomo Avineri
Patricia Gruber
Yossie Hollander
Hannah Kehat
Abraham B. Yehoshua

2009

Gila Almagor
Abraham Ben-Naftali
Solo Dwek
Michael E. Fisher
David Grossman
Hilda Lewis
President Shimon Peres
Stef Wertheimer

2008

Dvora Ben Dror
Aaron Ciechanover
Robert J. Drake
Peter Goldreich
Rabbi David Hartman
Donald Kirk
Lorry I. Lokey
Helmut Schwarz
Joshua Sobol
Elie Wiesel

2007

Arie Lova Eliav
Avram Hershko
Eric Kandel
Christiane Nüsslein-Volhard
Jehuda Reinharz

2006

Yevgeny Arye
Joseph Gurwin
Herbert Jäckle
Morris Kahn
Jeanne Nissim
Amos Oz

2005

Yehuda L. Bronicki
Charles A. Dinarello
Sir Harry Djanogly
Justice Dalia Dorner
Joshua Jortner

2004

Robert A. Belfer
Justice Miriam Ben-Porat
Stanley Chais
Sir Alan R. Fersht
Richard M. Karp
Mitch McConnell
Ohad Naharin

2003

Eli Amir
Allen J. Bard
Sir Michael V. Berry
Mildred S. Dresselhaus
Alan Fischer
Cecil Lewis
Albert J. Libchaber

2002

Rita R. Colwell
Abraham M. Goldwasser
Dani Karavan
Joshua Maor
Hubert S. Markl
Theodore H. Teplow

2001

Robert H. Asher
Lawrence S. Blumberg
William M. Davidson
Sidney D. Drell
Maurizio M. Dwek
Rabbi Abraham E. Firer
Arnold J. Levine
Maxime Schwartz
Alice Shalvi
Evelyn Tenenbaum

2000

Yehuda Amichai
Erica Drake Mayer Wolf
Lea Nikel
Raoul de Picciotto
Bernhard Servatius

1999

Shulamit Aloni
Akito Arima
Nella Benozio
Maks Birnbach
Stuart E. Eizenstat
Helmut Kohl
Riccardo Muti
Bert Sakmann
Leon Schidlow
Naomi Shemer

1998

David D. Baltimore
Édith Cresson
Jean-Marie Lehn
Manfred D. Moross
Alexandra Poljakoff-Mayber
Albert Willner

1997

Yosef Burg
Shoshana Damari
Martin S. Kimmel
Walter Kohn
Sara Mayer
Robert Neter

1996

Ted Arison
Berthold Beitz
Sir Aaron Klug
Orna Porat
Hans F. Zacher

1995

Gershon Kekst
Melvin Schwartz
Maxine F. Singer
S. Donald Sussman

1994

Y. Leon Benozio
Samy Cohn
Eli Hurvitz
Simone Mallah
Rowland Schaefer
President Ezer Weizman
Alejandro Zaffaroni

1993

George S. Hammond
James H. Heineman
Ilse Katz
Charles Mérieux
Shalom Rosenfeld
The Hon. David Sieff

1992

Norman D. Cohen
Jack D. Dunitz
Martha Laub
Alexander Rich
Harry Zvi Tabor
Baroness Thatcher of Kesteven

1991

Azaria Alon
H. Thomas Beck
Hubert Curien
Jean Dausset
Uzia Galil
Lilian Hertzberg
Dan Mayer
Hans A. Weidenmüller

1990

Lester Crown
Adolf Ebner
Henny Gestetner
Abraham Ginzburg
Maurice Goldschleger
N. Avrion Mitchison
Sir David C. Phillips
Yizhar Smilanski

1989

Justice Aharon Barak
Baruj Benacerraf
Robert W. Kasten, Jr.
John Charles Polanyi
Heinz F. Riesenhuber

1988

Mildred Cohn
Pierre-Gilles de Gennes
Chaim Gvati
President François Mitterrand
Israel Pollak
Earl R. Stadtman
Lord Wolfson of Marylebone

1987

Victor Brailovsky
Ilona Fehér
Martin D. Kamen
Helen Kimmelman (Kimmel)
Sir James Lighthill
Justice Meir Shamgar
George P. Shultz
Frank H. Westheimer

1986

Teddy Kollek
Leo Picard
Moshe Porath
Bernard Pullman

1985

Ayala Zacks Abramov
Vivien Clore Duffield
François Gros
Hans-Hilger Haunschild
President Chaim Herzog
Niels K. Jerne
James F. Kay
Samuel W. Lewis
Charles Lubin
Benjamin Mazar
Vladimir Prelog
President Ronald Reagan
Steven Weinberg
President Richard von Weizsäcker

1984

Abraham Harman
Ludwig Jesselson
Daniel Koshland
President Yitzhak Navon
Frank Press
John Ross
Heinz A. Staab
Lewis Thomas

1983

Mordecai Ardon
Raymond Aron
Ezra Danin
Ernest I. Japhet
Zubin Mehta
Francis H. Ruddle
Andrei Dimitrievich Sakharov

1982

Yehuda Assia
Haim Cohen
Regina Feigl
François Jacob
Elvin A. Kabat
Alfred Kastler
Severo Ochoa
Shmuel Sambursky

1981

Angel Faivovich

1980

Rudolf M. Bloch
President Jimmy Carter
Morris L. Levinson
Ephraim Urbach
Veit Wyler

1979

Sir Derek Barton
Menachem Begin
Josef Cohn
Aryeh Dvoretzky
Sir Bernard Katz
Derrick Kleeman
Hermann Mayer
Joseph Meyerhoff
Sol Spiegelman

1978

Hans A. Bethe
Adolpho Bloch
Aage Bohr
Rita Levi-Montalcini
Abraham Levin
Marshall W. Nirenberg

1977

Marc Chagall
Henry Kissinger
Baron Wilson of Rievaulx

1976

Maurice Boukstein
Paul J. Flory
Gerhard Herzberg
President Ephraim Katzir
Murray B. Koffler
Arthur Rubinstein
Ada Sereni
Simone Veil

1975

Arnold R. Meyer

1973

Chancellor Willy Brandt

1964

Meyer W. Weisgal

Honorary Fellows
of the Weizmann
Institute of Science

1974
Harold L. Perlman

1972
David Ginsburg
Sir Hans A. Krebs
André M. Lwoff
David Nachmansohn
Harold Weill

1971
Sydney Goldstein
Golda Meir
Otto E. Passman

1970
William Benton
Leonard Bernstein
Hubert H. Humphrey
Miriam Sacher

1969
Christian B. Anfinsen
Walworth Barbour
Ernst D. Bergmann
Sir Charles Clore
Manfred Eigen
Gerhard Herzberg
Sir John C. Kendrew
Theodore R. Racoosin
Abram L. Sachar
Philip D. Sang
Gershon Scholem
President Zalman Shazar
Axel C. Springer
Robert B. Woodward

1968
Lester B. Pearson
President Harry S. Truman

1967
Shmuel Joseph Agnon
Ludwig Erhard
David Rittenberg
Leopold Ružička
The Hon. Marcus Sieff

1966
Konrad Adenauer
Abba Eban
Abraham Feinberg
Harry Levine

1965
Walter J. Bär
Wolfgang Gentner
Arthur Kornberg
Richard Meinhertzhagen

1964
Richard Kronstein

1963
President John F. Kennedy
Herbert H. Lehman

1962
Saul Adler
Carl J. Burckhardt
Nahum Goldmann
James G. McDonald
Heinrich G. Ritzel
Lord (Victor) Rothschild
Harry Sacher
Victor Weisskopf
Vera Weizmann

1961
Max F. Perutz
Tadeusz Reichstein
Edgar Salin
Jerome B. Wiesner

1960
Subrahmanyan Chandrasekhar
Bernardo A. Houssay
Theodore von Kármán
Dewey David Stone
Hugo A. T. Theorell
Axel Wenner-Gren

1959
Jean L. A. Brachet
Lord Marks of Broughton
Giulio Racah
Jonas Salk
Sir Isaac Wolfson, Bart.

1958
Felix Bloch
Sir Christopher Ingold
J. Robert Oppenheimer
Harold C. Urey

1957
Isidor I. Rabi

1956
Louis Lipsky
Arthur Stoll

1955
Pierre Mendès-France
Israel Sieff
Rebecca D. Sieff

1954
Patrick M. S. Blackett
Adlai Stevenson

1953
Niels Bohr
Sir Ernst B. Chain
Herman F. Mark
Linus C. Pauling
Francis Peyton-Rous
Sir Robert Robinson

1952
David Sarnoff

Weizmann Awards
in the Sciences
and Humanities

2024
Rony Attar

2023
Aviv Kochavi
Martin Stratmann

2022
Amikam Norkin

2016
Karl-Ludwig Kley

2012
André Deloro

2006
Barbara Levinson

2005
Ricardo Lagos Escobar

2004
Irving Harris
William Z. Novick

2003
Wim Kok
Marcos Moshinsky
Friede Springer

1999
Helen Asher

1997
Abba Eban
David Ginsburg
Lord (Jacob) Rothschild

1995
Reimar Lüst
Veit Wyler

1994
Erhard Busek

1992
Mostafa Khalil
Ezer Weizman

1991
Kirk Douglas

1990
Carlos Salinas de Gortari
Brian Mulroney

1989
Bram and Martha Laub
Heinz A. Staab

1987
Jacques Chirac
Gottlieb Hammer
Hermann Mayer

1985
Bram Goldsmith
Charles Mérieux
Robert Parienti
Alain Poher
Baroness Thatcher of Kesteven

1984
Harold Hill

1983
Henry Jackson

1979
Danny Kaye

1971
Theodore R. Racoosin

1970
Max Candiotty
Lee Levine
Anne Stone

1969
Josef Cohn

1968
Walter P. Reuther
Robert I. Wishnick

1967
Joseph Brainin
Bernardo A. Houssay
Miriam Sacher

1966
David Sarnoff
Lord (Israel) Sieff of Brimpton
Rebecca D. Sieff

Dr. Ilana Dayan-Orbach

In recognition of her monumental contributions to Israeli media and her tremendous professional achievements, which have elevated the country's standards for investigative journalism; her noteworthy role in challenging and uncovering corruption in Israel; and her pioneering efforts to break down barriers for women in broadcasting.

Dr. Ilana Dayan-Orbach is an Israeli TV journalist best known for anchoring the award-winning weekly investigative news program Uvda (“Fact”) since it debuted in 1993. Under her leadership, Channel 12’s Uvda–Israel’s longest-running TV program–has generated heated public discussion as well as practical action aimed at making Israel better for all. The winner of numerous prizes from the Israeli Academy of Film and Television and the Israeli Documentary Filmmakers Forum, Uvda has also earned accolades overseas, winning numerous prizes in international festivals.

Born in Argentina, Dr. Dayan-Orbach immigrated to Israel with her family at the age of six. She was raised in Tel Aviv and served in the Israel Defense Forces in the early 1980s, where she worked at Galei Tzahal (Army Radio) as a producer, editor, and the first female soldier-correspondent in the station’s history. As a correspondent, she covered Israeli politics and while still completing her military service, she became co-anchor of Galei Tzahal’s morning show. After her release from IDF service, Dr. Dayan-Orbach continued broadcasting for Galei Tzahal, where she still hosts a weekly current affairs program. At the age of 23, she became the first female anchor on the Israeli Educational Television’s five-o’clock news broadcast Erev Hadash (“New Evening”).

Alongside her career in journalism, Dr. Dayan-Orbach is a lawyer, certified by the Israel Bar Association. After completing her legal training at Tel Aviv University, she went on to earn LLM and JSD degrees from Yale Law School as a Fulbright Fellow. She currently serves as an adjunct faculty member of Tel Aviv University’s Faculty of Law, teaching a Freedom of Speech course.

In 2009, Dr. Dayan-Orbach received an award from the Movement for Quality Government in Israel, citing her “unique contribution to the fight against the scourge of corruption, and raising the level of coverage and criticism in the written and broadcast press.” In 2015, she was awarded the Sokolov Prize–considered the most prestigious award for Israeli journalism, second only to the Israel Prize for Communications. The Sokolov Prize committee noted that Dr. Dayan-Orbach was honored for “a host of thorough, groundbreaking investigations, for her pioneering contribution to televised investigative journalism, for creating a new investigative language, and for serving as a paragon for a new generation of investigative journalists.” In 2018, she was honored with a lifetime achievement award by the Israeli Academy of Film and Television. ●

Renée Drake

In recognition of her passion for promoting the arts through her patronage of young artists and her successful efforts to bring priceless works to galleries and museums worldwide; her generous support of the Weizmann Institute of Science, which spans numerous areas of research as well as science education; and her selfless work to expand and strengthen the Institute’s circle of friends across Europe and around the world.

Renée Drake has been committed to education from the beginning of her career. A native of South Africa, she taught elementary school in Cape Town for several years before moving to the Netherlands where she was instrumental in developing a curriculum for English as a second language in Dutch elementary schools.

Mrs. Drake is passionate about contemporary art, a passion that has grown over the years. Her background in education plays a significant role in her and her husband’s approach to showcasing and supporting artists from around the world.

Mrs. Drake has been driven to seek creative minds and support their journeys toward achieving artistic and scientific excellence. An active curator of the Drake family collection of contemporary art, she established a unique residency program near her home in the Netherlands that provides selected artists with the living space and studio facilities they need to fully devote themselves to their work. She regularly loans works displayed in the Drake collection to top museums and institutions across the globe, currently focusing on traveling exhibitions to university galleries in the US.

As a former teacher and an ardent advocate of the integration of the arts into education, Mrs. Drake is also passionate about science, particularly the Weizmann Institute of Science. She was introduced to Weizmann through her husband Bob Drake, a third-generation Institute supporter who is currently the Chair of the International Board, chairs the European Committee (ECWIS), and was himself awarded a PhD *honoris causa* by the Institute in 2008.

Mrs. Drake’s strong connection with the Weizmann Institute has been punctuated by a series of deep and lasting friendships with the scientists she has come to know. In 1997, the family established the Henry H. Drake Professorial Chair of Immunology in memory of Bob’s late father. Now held by Prof. Steffen Jung, the first incumbent was Prof. Yair Reisner, a world authority on bone marrow transplantation immunology who, as a young Weizmann-trained scientist, had been part of the team assisting in Henry’s care at Memorial Sloan Kettering Cancer Center in Manhattan during his terminal illness. Later, the couple endowed the Drake Family Professorial Chair in Nanotechnology, whose first incumbent was Prof. Reshef Tenne, and which is now held by Prof. Ernesto Joselevich. Both Prof. Reisner and Prof. Tenne have become close personal friends of the Drake family.

The Drakes have also generously gifted the Weizmann Institute with the resources to establish the EKARD Research School of Biological Science at the Feinberg Graduate School and the EKARD Institute for Cancer Diagnosis Research at the Moross Integrated Cancer Center, the name recognition of both being a reversal of the name Drake. The auditorium that the couple built at the Davidson Institute of Science Education is called “Habarovaz” (“The Duck”)—a reference to the name Drake, which also means a male duck—raising a smile among all who know them, as well as admiration for the Drakes’ ability to have a major philanthropic impact, without taking themselves too seriously.

Today, Mrs. Drake continues to contribute to the Weizmann Institute through “friend-raising”—employing her charm and creative spirit to attract additional supporters into the Weizmann global family and, just as she does in her art, make the world a more beautiful and fascinating place. ●

BRAZIL

Elie Horn

In recognition of his lifelong mission to strengthen the Jewish people through countless programs dedicated to Jewish identity and education; his immense and inspiring philanthropic endeavors spanning a wide array of causes in Israel, Brazil, and around the world; and his visionary leadership in advancing cutting-edge brain and neuroscience research at the Weizmann Institute of Science.

A self-made real estate entrepreneur, **Elie Horn** is a visionary philanthropist, whose unwavering commitment to charitable causes in Brazil, Israel, and around the world has earned global admiration and respect.

Mr. Horn was born in 1944 in Aleppo, Syria to a Jewish family. Emigrating to Brazil at the age of 11, he quickly immersed himself in the real estate industry alongside his brother in São Paulo, starting a real estate investment business when he was 19. He studied at the Universidade Presbiteriana Mackenzie, earning a bachelor's degree in law.

In 1962, Mr. Horn founded Cyrela Brazil Realty, building it into the largest publicly traded developer of high-end residential projects in Brazil. Operating in various states and cities across Brazil and Argentina, the company has catered to over 100,000 clients and has over 5,000 employees. Mr. Horn is the company's principal shareholder and has held various leadership roles, including CEO (1978-2014) and Chairman of the Board of Directors (since 2014). He also chairs the Board of Directors of Cyrela Commercial Properties and is currently a member of the Board of Directors of Lavvi Empreendimentos Imobiliários S.A.

A staunch champion of social justice, Mr. Horn founded and supports many charitable organizations. His philanthropy focuses on supporting the Jewish world, promoting education, and fostering social development. He founded the Instituto Liberta, which works to combat sexual exploitation of children and adolescents in Brazil in all its forms, and the Movimento Bem Maior, an organization focused on strengthening Brazil's philanthropy ecosystem. In 2015, Mr. Horn and his wife Susy became the first Brazilians to sign The Giving Pledge, committing to donate 60% of their wealth to charitable causes.

Mr. Horn gives extensively to various causes in Israel, including a significant donation to the University of Haifa and support for programs such as the Kemach Foundation and initiatives at the Hebrew University of Jerusalem, which promote employment among the ultra-Orthodox community. He also supports a university project for the ultra-Orthodox community in Gan Yavne, a town in central Israel. At Weizmann, Mr. Horn has pledged a transformative gift to advance cutting-edge brain and neuroscience research, through the Brazilian Friends Building that will house the Azrieli Institute for Brain and Neural Sciences. His philanthropic efforts also include promoting the fusion between Judaism and science.

Mr. Horn has recently authored and published a book in which he outlines his philanthropic vision and reflects on milestones in his personal and professional life. ●

BRAZIL

Roberto Kaminitz

In recognition of his impactful contributions to industry and society as a prominent entrepreneur and influential community leader, who has channeled his resources and influence into a wide array of causes in Brazil and in Israel; his wisdom, expertise, and integrity, which are emblematic of both his professional and philanthropic pursuits; and his exemplary commitment to advancing basic research and science education at the Weizmann Institute of Science.

A prominent entrepreneur and philanthropist, **Roberto Kaminitz** was born in Montevideo, Uruguay, in 1935. He attended a preparatory school and college in the United States before moving to São Paulo, Brazil, where he embarked on his professional journey.

In addition to a noteworthy career at the helm of successful companies in the electronics, real estate, and finance industries, he has held leadership roles in prominent organizations such as the Brazilian Electrical and Electronics Industry Association and the Latin American Association of Manufacturers of Electrical and Electronic Industries.

In 2012, he became a Vice President of the Sociedade Beneficente Israelita Brasileira Albert Einstein, also serving on the Advisory Board and Board of Directors of the Hospital Israelita Albert Einstein and as President of the Rotary Club of Brooklin, São Paulo. His achievements have been recognized with the State Government of São Paulo's Medal of the Order of Ipiranga (1982).

The Kaminitz family has deep-rooted ties to the Weizmann Institute: Mr. Kaminitz's parents, Armando and Eva, were early donors to the Institute, and he and his brother Pablo have remained steadfast Weizmann supporters. Mr. Kaminitz's own involvement began in 1988 when he hosted a delegation of Institute leaders and established the Brazilian Friends of the Weizmann Institute of Science, which he headed for over a decade.

In the decades since, Mr. Kaminitz and his wife Barbara have remained close friends of the Institute, playing an active role in the prosperity of the Brazilian Friends. Their support encompasses several major initiatives, including the Weizmann-Brazil Tumor Bank within the Moross Integrated Cancer Center.

Mr. Kaminitz's dedication to fostering young talent through programs like the Bessie F. Lawrence International Summer Science Institute has created a lasting impact on Brazilian science and society, with participants who return from the Weizmann Institute to their native Brazil going on to become informal ambassadors for Israel and the Institute.

Mr. Kaminitz is a Life Member of the International Board of the Weizmann Institute and a member of the President's Circle. ●

Martha A. Darling

In recognition of her distinguished professional achievements and leadership across nonprofit, business, and conservation endeavors; her unwavering commitment to advancing education, gender equality, sustainability, and science through extensive philanthropic efforts; and her powerful championship of the Weizmann Institute of Science, where her dedication and generosity have fostered groundbreaking research and impactful collaborations.

Martha A. Darling is a retired corporate executive and a prominent leader in diverse nonprofit organizations, whose contributions have significantly shaped the fields of public policy, business, and conservation in the United States.

A graduate of Reed College and Princeton’s Woodrow Wilson School of Public and International Affairs, she served as a freelance policy consultant to the Organization for Economic Cooperation and Development in Paris, analyzing the roles of women in member economies. In 1977, she was appointed a White House Fellow under President Jimmy Carter, serving at the US Treasury with Michael Blumenthal. Subsequently, she became a senior legislative aide to Senator Bill Bradley of New Jersey.

Ms. Darling’s career featured leadership roles as vice president for strategic planning at Seattle-First National Bank, executive director of the Washington Business Roundtable’s Education Study, and senior program manager at the Boeing Company. She has consulted on education policy for the National Academy of Sciences and chaired the boards of the Institute for Women’s Policy Research and the Ann Arbor Area Community Foundation.

Her extensive board memberships include the White House Commission on Presidential Scholars, the Salzburg Global Seminar, the Maverick Collective, Reed College, the Sphinx Organization, and the University of Michigan’s Gerald R. Ford School of Public Policy. In addition, she is the founding co-chair of Washtenaw County’s “Success by Six” early childhood initiative.

Ms. Darling also emerged as an influential conservationist, serving as a member of the President’s Leadership Council of the National Wildlife Federation (NWF) and playing a pivotal role in reviving the NWF Action Fund, which supports wildlife conservation efforts nationwide. Her efforts in this area were recognized through the NWF’s 2016 National Conservation Achievement Award.

Together with her husband, Dr. Gil Omenn, Ms. Darling is a member of the Weizmann Institute’s President’s Circle. Their support for Institute initiatives includes the creation of an endowed fund for the Davidson Institute of Science Education’s annual Ephraim Katzir Lecture, the establishment of the Leah Omenn Career Development Chair and the Dr. Gil Omenn and Martha Darling Professorial Chair in Molecular Genetics, and, most recently, the Dr. Gilbert S. Omenn and Martha A. Darling Weizmann Institute-Schneider Hospital Fund for Clinical Breakthroughs through Scientific Collaborations, to foster collaboration between scientists and clinicians to advance pediatric medicine. ●

UNITED STATES

Dr. Gilbert S. Omenn

In recognition of his seminal contributions to computational medicine and bioinformatics, which have transformed proteomics research; his pivotal role in shaping and modernizing science policy and practice in the United States; and his enduring friendship and unwavering support of the Weizmann Institute of Science, enriching its scientific mission and achievements for many years to come.

Dr. Gilbert Omenn is the Harold T. Shapiro Distinguished University Professor of Computational Medicine & Bioinformatics, Internal Medicine, Human Genetics, and Environmental Health at the University of Michigan, Ann Arbor. A physician-scientist, his career encompasses biomedical research, public health and public policy, government service, and academic medical center leadership.

He holds an MD from Harvard Medical School, where he described a kindred affected by severe T and B cell dysfunction, now known as Omenn syndrome. After working with Nobel Prize laureate Christian B. Anfinsen on protein chemistry at the National Institutes of Health (NIH), he earned a PhD in genetics from the University of Washington and joined its faculty. He served as a White House Fellow at the US Atomic Energy Commission, became a Howard Hughes Investigator, served in the Carter White House as associate director in the Office of Science and Technology Policy and the Office of Management and Budget, then was Dean of Public Health for 15 years before moving to the University of Michigan in 1997 as Executive Vice-President for Medical Affairs and CEO of the UM Health System.

Dr. Omenn has held numerous science leadership roles, including President of the American Association for the Advancement of Science, leader of the global Human Proteome Project, Research!America Paul G. Rogers Society for Global Health Ambassador, and board member for the Hastings Center for Bioethics, the Center for Naval Affairs, the Center for Public Integrity, the Foundation for the NIH, and the American Friends of the Israel-US Binational Science Foundation. His accolades include election to the National Academy of Medicine (1979) and American Academy of Arts & Sciences (2001), White House Fellows Association John W. Gardner Legacy of Leadership Award (2004), National Academy of Medicine Walsh McDermott Medal (2008), and Association of American Medical Colleges David E. Rogers Award (2013).

A transformative summer at the Weizmann Institute in 1962, working in Prof. Ephraim Katzir's laboratory, marked the beginning of Dr. Omenn's warm, steadfast relationship with the Institute and with Prof. Katzir. He serves on the Board of the American Committee for the Weizmann Institute of Science and as a Life Member of the Institute's International Board. With his wife, Martha Darling, he is a member of the Institute's President's Circle. The couple have endowed the Katzir Lecture, the Leah Omenn Career Development Chair—currently held by Dr. Sivan Refaely-Abramson of the Department of Molecular Chemistry and Materials Science—in honor of Dr. Omenn's mother, as well as the Dr. Gil Omenn and Martha Darling Professorial Chair in Molecular Genetics, held by Prof. Maya Schuldiner. Their latest contribution is the Dr. Gilbert S. Omenn and Martha A. Darling Weizmann Institute-Schneider Hospital Fund for Clinical Breakthroughs through Scientific Collaborations. ●

Danny Sanderson

In recognition of his exceptional talent as a songwriter, composer, guitarist, musical producer, and performer; his remarkable ability to infuse humor, empathy, and musicality into masterpieces that have defined the sound of modern Israeli music; and his lifelong contribution to the country's cultural landscape, inspiring generations of musicians and leaving an indelible mark on the evolution of Israeli rock.

Celebrated as a prolific songwriter, composer, gifted guitarist, and charismatic bandleader, **Danny Sanderson** is one of Israel's most cherished performing artists. His seemingly simple compositions, rich with intricate harmonies, alongside sophisticated yet unpretentious pieces for theater and film, have defined the soundtrack of modern Israeli culture for five decades.

Born in 1950 in Kibbutz Kfar Blum and raised in Haifa, Mr. Sanderson moved to New York City with his family at the age of 10. There, he attended the High School of Music and Art, immersing himself in the vibrant American pop-rock scene of the 1960s, which heavily influenced his musical style, before returning to Israel and joining the IDF's Nachal Troupe as a guitarist.

In the early 1970s, Mr. Sanderson founded the seven-member Kaveret, one of Israel's most successful rock bands, widely considered a breakthrough act in local rock and pop history. As the main songwriter, he infused the band's music with humorous themes, wordplay, and a blend of fast tempos, while still touching on issues such as loneliness and alienation. Kaveret distilled the essence of Israeli identity into fresh, relevant, and authentic sounds that were both contemporary and distinctly Israeli. The band's success broadened the scope of Israeli music, paving the way for new musicians to join the scene.

Post-Kaveret, Mr. Sanderson founded two more bands, Gazoz and Doda, each with a distinct musical style. His solo career flourished with 10 albums, the latest released in 2022, showcasing a signature style that evolved from witty and nonsensical in the 1970s and 80s to deeper, more philosophical, and somewhat bittersweet texts, enveloped by catchy tunes and sophisticated arrangements.

Through his music, Mr. Sanderson illuminates the absurdity of everyday life, offering a comical and reflective look at the awkwardness of the Israeli experience, as well as compassion for life's "losers." His tendency toward the absurd was also conveyed in the book of prose he authored, *Public Snoring*.

His expansive musical collaborations and unique blend of humor, empathy, and musicality have endeared him to audiences nationwide. Recognized with the 2006 Society of Authors, Composers and Music Publishers Lifetime Achievement Award and the 2021 Union of Israeli Artists Lifetime Achievement Award, Mr. Sanderson remains a pillar of Israeli music, revered for his guitar prowess, vocals, and enduring contributions to Israeli culture. •

Prof. Avi Wigderson

In recognition of his pioneering contributions to mathematics and computer science, which have opened new horizons in both fields, and at the interface between them; his intellectual leadership in a wide range of scientific investigations for four decades, making him a true beacon of scholarly excellence; and his role as a mentor to generations of young researchers, including at the Weizmann Institute of Science.

For four decades, **Prof. Avi Wigderson** has been a trailblazer in theoretical computer science, renowned for his profound impact on the intersection of mathematics and computer science. His seminal insights into randomness and pseudorandomness in computation have been recognized with the 2023 ACM A.M. Turing Award, often likened to the Nobel Prize of computing.

Born in Haifa in 1956, Prof. Wigderson earned an undergraduate degree from the Technion–Israel Institute of Technology and pursued a dual master’s degree in electrical engineering and computer science, followed by a PhD in computer science at Princeton University. In 1986, he joined the Hebrew University of Jerusalem, later moving to the Institute for Advanced Study’s School of Mathematics in Princeton, where he is the Herbert H. Maass Professor.

Working with colleagues, Prof. Wigderson demonstrated that randomness is not essential for efficient computation, as many problems traditionally solved using random processes can be made fully deterministic. This groundbreaking work transformed our understanding of the role of randomness in computation and reshaped the field. With other collaborators, he developed the first efficient combinatorial methods for constructing expander graphs, which have significant applications in both mathematics and theoretical computer science, and enhance our ability to solve complex problems. He has also led advancements in other key areas of theoretical computer science, such as multi-prover interactive proofs, cryptography, and circuit complexity.

He is a member of the editorial boards of influential scientific journals and the author of numerous publications, and has mentored multiple generations of young scientists. Many of Prof. Wigderson’s former students went on to become prominent in their fields, including at the Weizmann Institute, where he is an esteemed and cherished colleague and research collaborator. He has co-authored dozens of papers with Weizmann scientists and is a frequent visitor to the Weizmann campus in Rehovot.

Prof. Wigderson is the only person to have received both the highest honor for computer science—the Turing Award (2023), and the most important honor for lifetime achievements in the field of mathematics—the Norwegian Academy of Science and Letters’ Abel Prize (2021). Other accolades include the Rolf Nevanlinna Prize (1994); the Gödel Prize (2009); and the Donald E. Knuth Prize (2019). Prof. Wigderson has also been awarded an honorary doctorate from the Technion, his *alma mater*. ●

פרופ' אבי ויגדרזון הוא חוקר פורץ-דרך בתחום מדעי המחשב התיאורטיים, הידוע בהשפעתו העמוקה על ההצטלבות בין מתמטיקה ומדעי המחשב. תרומותיו העצומות בתחומי אקראיות ופסאודו-אקראיות חישוביות זיכו אותו בפרס טיורינג, המכונה "הנובל של מדעי המחשב".

הוא נולד בחיפה ב-1956 ובה החל את דרכו האקדמית, עם לימודי תואר ראשון במדעי המחשב בטכניון. הוא המשיך לתואר שני כפול, בהנדסת חשמל ובמדעי המחשב, ולדוקטורט באוניברסיטת פרינסטון שבניו ג'רזי. ב-1986 הצטרף לאוניברסיטה העברית בירושלים ומאז 1999 הוא מכהן כפרופסור למתמטיקה במכון ללימודים מתקדמים שבפרינסטון.

בסדרת שיתופי פעולה עם עמיתים, הוכיח פרופ' ויגדרזון כי אקראיות אינה הכרחית לחישוב יעיל, וכי ניתן להפוך בעיות רבות שנפתרו באופן מסורתי באמצעות תהליכים אקראיים לדטרמיניסטיות לחלוטין. סדרת מחקרים זו יצרה מהפכה באופן ההבנה שלנו את תפקיד האקראיות בחישוב ובדרך שבה אנו חושבים עליה. עם שותפים אחרים, הוא פיתח את השיטות הקומבינטוריות היעילות הראשונות לבניית גרפים מרחיבים, שהם בעלי יישומים חשובים במתמטיקה ובמדעי המחשב התיאורטיים, ומחזקים את יכולתנו לפתור בעיות מורכבות. בנוסף, הוא אחראי להתקדמויות משמעותיות בתחומים מרכזיים אחרים במדעי המחשב התיאורטיים, כהוכחות אינטראקטיביות מרובות משתתפים, קריפטוגרפיה ועוד.

פרופ' ויגדרזון מכהן כחבר-מערכת בכתבי עת מדעיים וחשובים והוא בעצמו מחברם של מאמרים רבים. במהלך ארבעה עשורים של פעילות מדעית, הדריך דורות של מדענים צעירים, רבים מתלמידיו לשעבר הפכו ברבות הימים למובילים בתחומם, בכלל זה במכון ויצמן למדע, בו הוא עמית מוערך ואהוד ושותף במחקר. הוא מבקר בקמפוס מכון ויצמן תדירות וחיבר עשרות פרסומים בשיתוף עם חוקרים מהמכון.

פרופ' ויגדרזון הוא אחד החוקרים המעוטרים בעולם במתמטיקה ובמדעי המחשב והיחיד שזכה עד כה בפרסים החשובים ביותר הן במדעי המחשב – פרס טיורינג (2023) – והן במתמטיקה, בקבלו את פרס אָבֶּל (Abel) מטעם האקדמיה הנורבגית למדעים (2021). פרסים נוספים שהוענקו לו כוללים את פרס נבלינה (1994), פרס גָּדֶל (2009), ופרס קנות (2019). כמו כן, הוענק לו תואר דוקטור לשם כבוד על-ידי הטכניון. ●

פרופ' אבי ויגדרזון

בהוקרה על מחקריו החלוציים במתמטיקה ובמדעי המחשב, אשר פתחו צוהר לאופקים חדשים בשני התחומים, כמו גם בממשק ביניהם; על מנהיגותו האינטלקטואלית במגוון רחב של עולמות ידע במשך ארבעה עשורים, שביססה אותו כמופת של מצוינות מדעית; ועל היותו מודל לחיקוי ומורה דרך לדורות רבים של חוקרים צעירים, כולל במכון ויצמן למדע.

ישראל

דני סנדרסון

בהוקרה על כשרונו יוצא הדופן ככותב

שירים, מלחין, גיטריסט ואמן מבצע;

על יכולתו המיוחדת לשלב הומור,

אמפתיה ומוזיקליות לתוך יצירותיו,

שהפכו לנכסי צאן ברזל של הזמר

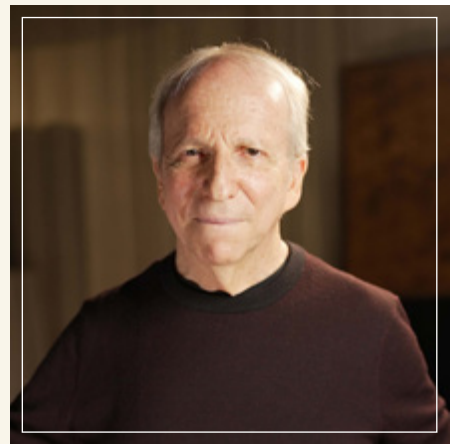
הישראלי המודרני; ועל תרומתו ארוכת

השנים למורשתה התרבותית של ישראל,

אשר העניקה השראה לדורות של

מוזיקאים והותירה חותם בל-יימחה על

התפתחות הרוק הישראלי.

דני סנדרסון, מעמודי התווך של המוזיקה הישראלית והרוק המקומי, הוא כותב ומלחין פורה, גיטריסט מחונן, מנהיג מוזיקלי כריזמטי ואמן מבצע מוכשר ואהוב. משירים פשוטים-לכאורה המתאפיינים בהרמוניות מורכבות ועד יצירות מתוחכמות אך בה-בעת נטולות יומרה לתיאטרון ולקולנוע, מכלול יצירתו מגדיר את פס הקול של התרבות הישראלית מזה כחמישה עשורים.

הוא נולד בקיבוץ כפר בלום ב-1950 וגדל בחיפה. בגיל 10 עבר עם משפחתו לניו יורק, שם למד בבית הספר התיכון למוזיקה ואמנות, תוך שהוא סופג את סצנת הפופ-רוק האמריקאי התוססת של שנות ה-60, שעתידיה להשפיע באופן נרחב על סגנונו המוזיקלי. לאחר שובו לארץ, התגייס לצה"ל והצטרף ללהקת הנח"ל כנגן גיטרה.

בראשית שנות ה-70 ייסד את כוורת, אחת הלהקות המצליחות ופורצות הדרך שפעלו בישראל. ככותב הראשי, סנדרסון שילב בשירי הלהקה הומור ומשחקי מילים לצד מקצבים מהירים ונגיעה בנושאים רציניים כגון בדידות ותחושות ניכור. כוורת זיקקה את מהות הישראליות לכדי צליל רענן, רלוונטי ואותנטי – עכשווי ומקומי במובהק – והצלחתה שברה כמעט כל מסגרת מוכרת בזמר העברי והרחיבה את יריעתו, תוך שהיא סוללת את הדרך ליצרים חדשים בתחום.

בהמשך הקים שתי להקות רוק נוספות, גוזז ודודה, כל אחת בעלת סגנון מוזיקלי אופייני משלה, ופצח בקריירת סולו משגשגת, במהלכה הוציא עשרה אלבומים, האחרון שבהם ב-2022. סגנונו הייחודי הלך והשתכלל, מהומור שנון ואיגיון (נונסנס) שאפיינו את עבודתו בעשורים המוקדמים לפעילותו, לטקסטים עמוקים, מרירים-מתוקים ופילוסופיים יותר, ארוזים בלחנים קליטים ובעיבודים מתוחכמים. כתיבתו מפנה את הזרקור לאבסורד של חיי היום-יום ומציעה מבט קומי ומהורהר על חוויית הקיום הישראלי המביכה-לעיתים, יחד עם חמלה ל"לוזרים" של החיים. נטייתו לאבסורד קיבלה ביטוי גם בספר הפרוזה שחיבר, "נחירה פומבית".

שילוב יוצא דופן זה של הומור, אמפתיה ומוזיקליות, הוירטואוזיות שלו כנגן גיטרה וכזמר והמגוון העצום של שיתופי הפעולה המוזיקליים בהם נטל חלק הפכו את סנדרסון לאחד האמנים האהובים בישראל. תרומתו המתמשכת לתרבות הישראלית הוכרה, בין היתר, בפרס אקו"ם על מפעל חיים לשנת תשס"ה (2006) ובפרס מפעל חיים של איגוד אמני ישראל (אמ"י) לשנת 2021.

ד"ר גילברט אומן

בהוקרה על תרומותיו פורצות הדרך בתחומי הרפואה החישובית והביו-אינפורמטיקה והשפעתן הרחבה על חקר הפרוטאומיקה; על מנהיגותו רבת ההשראה ותפקידו החשוב בעיצוב, קידום ויישום מדיניות חדשנית בתחומי המדע בארה"ב; ועל ידידותו האמיצה ותמיכתו ארוכת השנים במכון ויצמן למדע, אשר העשירו באופן ניכר את הישגיו המדעיים של המכון.

ד"ר גילברט (גיל) אומן הוא רופא ומדען המכהן בקתדרה הפרופסוריאלית על-שם הרולד שפירא לרפואה חישובית וביו-אינפורמטיקה, רפואה פנימית, גנטיקה אנושית ובריאות סביבתית באוניברסיטת משיגן. פעילותו הענפה כוללת מחקר ביו-רפואי, מדיניות ציבורית – לרבות בתחום בריאות הציבור – תפקידי ממשל וניהול רפואי ואקדמי.

הוא בעל תואר דוקטור לרפואה מבית הספר לרפואה של אוניברסיטת הרווארד, שם הגדיר לראשונה את תסמונת אומן, כפי שהיא מוכרת כיום, בקרב קבוצת קרובי משפחה עם לקות תפקודית חמורה של תאי B-ו T. לאחר שעבד עם חתן פרס נובל כריסטיאן אנפינסן במכונים הלאומיים לבריאות של ארה"ב (NIH) בחקר כימיה של חלבונים, הוא השלים דוקטורט בגנטיקה באוניברסיטת וושינגטון והצטרף לשורותיה.

ד"ר אומן שימש כעמית הבית הלבן בוועדה האמריקאית לאנרגיה אטומית וכחוקר במכון הרפואי ע"ש הווארד יוז, כיהן כמנהל-שותף במשרד למדיניות מדעית וטכנולוגית ובמשרד למנהל ולתקציב בממשל הנשיא קרטר, והיה דיקן בריאות הציבור של אוניברסיטת וושינגטון במשך 15 שנים. ב-1997 עבר לאוניברסיטת משיגן, שם כיהן כסגן נשיא לענייני רפואה ומנכ"ל מערך בתי החולים של האוניברסיטה.

ד"ר אומן מילא תפקידי הנהגה רבים בעולם המדע, ביניהם כנשיא האגודה האמריקאית לקידום המדע, כמוביל פרויקט הפרוטאום האנושי העולמי, כשגריר ה-Research!America Paul G. Rogers Society for Global Health וכחבר מועצות המנהלים של מרכז הייסטינגס לביואתיקה, המרכז ליושרה ציבורית, הקרן למען ה-NIH ואגודת הידידים האמריקאית של קרן המדע הדו-לאומית ישראל-ארה"ב.

ב-1979 נבחר ד"ר אומן לאקדמיה הלאומית לרפואה של ארה"ב וב-2001, לאקדמיה האמריקאית לאמנויות ולמדעים. הוא זוכה פרס ג'ון גרדנר למנהיגות מטעם אגודת עמיתי הבית הלבן (2004), מדליית וולש מקדרמוט של האקדמיה הלאומית לרפואה (2008), ופרס דיוויד רוג'רס של איגוד המכללות האמריקאיות לרפואה (2013).

הקשר ההדוק וארוך השנים של ד"ר אומן עם מכון ויצמן החל בקיץ 1962, עת עבד במעבדתו של פרופ' אפרים קציר. כיום הוא מכהן כחבר מועצת המנהלים של הוועד האמריקאי למען המכון וכחבר לכל חייו במועצה הבינלאומית של המכון. כמו כן, ד"ר אומן ורעייתו, מרתה דארלינג, הינם חברים בחוג הנשיא היוקרתי. השניים ייסדו את ההרצאה השנתית על-שם פרופ' אפרים קציר, והקימו את הקתדרה על-שם לאה אומן, אמו של ד"ר אומן, בה מכהנת היום ד"ר סיון אברמסון רפאלי מהמחלקה לכימיה מולקולרית ומדע חומרים, ואת הקתדרה הפרופסוריאלית בגנטיקה מולקולרית על-שם ד"ר גיל אומן ומרתה דארלינג, בה מכהנת פרופ' מאיה שולדינר. לאחרונה, הקימו בני הזוג קרן הנושאת את שמם אשר תומכת בשיתופי פעולה מדעיים בין מכון ויצמן לבין מרכז שניידר לרפואת ילדים.

מרתה דארלינג

בהוקרה על הישגיה המקצועיים
המרשימים ועל עמידתה בראש מגוון רחב
של מיזמים חברתיים, עסקיים וסביבתיים;
על מחויבותה האיתנה לקידום חינוך,
שוויון מגדרי, שימור הסביבה ומחקר מדעי
באמצעות פעילות פילנתרופית ענפה;
ועל תמיכתה הנאמנה ורבת ההשפעה
במכון ויצמן למדע, דרך טיפוח מחקרים
פורצי דרך ושיתופי פעולה מחקריים
משמעותיים.

לאורך קריירה ארוכה כמנהלת בכירה במגזר הפרטי וכמנהיגה בולטת של מגוון ארגונים ללא מטרות רווח, **מרתה דארלינג** השפיעה ועיצבה את פני המדיניות הציבורית, המגזר העסקי ותחום הגנת הטבע והסביבה בארה"ב.

לאחר שהשלימה את לימודיה בריד קולג' שבפורטלנד ובבית הספר למדיניות ציבורית על-שם וודרו ווילסון באוניברסיטת פרינסטון, החלה גב' דארלינג לעבוד כיועצת עצמאית לנושאי מדיניות עבור הארגון לשיתוף פעולה ולפיתוח כלכלי (ה-OECD) בפריז, שם התמקדה בניתוח תפקידיהן של נשים בכלכלות המדינות החברות. ב-1977 מונתה לעמיתת הבית הלבן בממשל הנשיא קרטנר ושירתה במשרד האוצר האמריקאי. בהמשך, הפכה לעוזרת בכירה לענייני חקיקה לסנטור ביל בראדלי מניו ג'רזי.

במהלך הקריירה שלה, מילאה גב' דארלינג מספר רב של תפקידים בכירים במגזר הפרטי ובארגונים ללא מטרת רווח. היא כיהנה כסגנית נשיא לתכנון אסטרטגי בבנק סיאטל-פירסט, ניהלה את מחקר החינוך של ה-Washington Business Roundtable, מוסד ללא כוונת רווח המורכב ממנהלים בכירים במגזר הפרטי העוסק בנושאי מדיניות, והייתה מנהלת פרויקטים בכירה בחברת בואינג. כמו כן, היא שירתה כיועצת לענייני מדיניות חינוך של האקדמיה הלאומית למדעים של ארה"ב ועמדה בראש מועצות המנהלים של המכון לחקר מדיניות נשים (IWPR) והקרן הקהילתית של אזור אן ארבור במישיגן.

לאורך השנים, נמנתה כחברה בגופים מנהלים של ארגונים רבים ומגוונים, הן באקדמיה והן במגזר השלישי, בכללם ועדת הבית הלבן למצטייני הנשיא, הסמינר הגלובלי של זלצבורג ובית הספר למדיניות ציבורית על-שם ג'רלד פורד של אוניברסיטת מישיגן. כמו כן, היא יושבת ראש-שותפה וממקימי המיזם Success by Six של מחוז וושטנאו במדינת מישיגן, המתמקד בחינוך לגיל הצעיר.

הגב' דארלינג היא פעילה בולטת להגנת הטבע והסביבה. היא חברת מועצת ההנהגה של הפדרציה הלאומית לשימור חיות הבר בארה"ב (NWF) ומילאה תפקיד מכריע בפעילות הארגון להעלאת נושא שימור חיות הבר לסדר היום הציבורי ברמה הלאומית. פועלה בתחום זה זיכה אותה בפרס השנתי היוקרתי של הפדרציה לשנת 2016.

היא ובעלה, ד"ר גיל אומן, הינם תומכים מסורים של מכון ויצמן וחברים בחוג הנשיא. במסגרת פעילותם למען המכון, ייסדו השניים את ההרצאה השנתית על-שם פרופ' אפרים קציר במכון דוידסון לחינוך מדעי, את הקמת הקתדרה על-שם לאה אומן ואת הקתדרה הפרופסוראלית בגנטיקה מולקולרית על-שם ד"ר גיל אומן ומרתה דארלינג. בנוסף, הקימו קרן התומכת בשיתופי פעולה מדעיים בין מכון ויצמן למרכז שניידר לרפואת ילדים, הנושאת את שמם.

רוברטו קמיניץ

בהוקרה על תרומתו המשמעותית לתעשייה ולחברה, כיזם מוביל ומנהיג רב השפעה בזירה העסקית והציבורית אשר ניתב משאבים עבור מגוון רחב של מטרות בברזיל ובישראל; על התבונה, הכישרון וההגינות המאפיינים את פועלו בזירה המקצועית והפילנתרופית כאחד; ועל מחויבותו יוצאת הדופן לקידום מחקר מדעי בסיסי ואוריינות מדעית במכון ויצמן למדע.

רוברטו קמיניץ הוא יזם, איש עסקים ונדבן בולט בברזיל. הוא נולד ב-1935 במונטווידאו, אורוגוואי, ולאחר לימודים בארצות הברית, העתיק את מגוריו לסאו פאולו בברזיל, שם פתח בקריירה מקצועית מרשימה שכללה ניהול חברות מצליחות בתעשיות האלקטרוניקה, הנדל"ן והפיננסים.

במקביל לקריירה העסקית שלו, מר קמיניץ מילא תפקידי מפתח בארגונים מרכזיים, ביניהם איגוד תעשיית החשמל והאלקטרוניקה בברזיל ואיגוד יצרני החשמל והאלקטרוניקה באמריקה הלטינית. ב-2012, התמנה לסגן נשיא אגודת הידידים של בית החולים היהודי אלברט איינשטיין בסאו פאולו, כשהוא מכהן גם במועצה המייעצת ובמועצת המנהלים של בית החולים וכנשיא מועדון הרוטרי של שכונת ברוקלין בסאו פאולו.

על פעילותו הענפה והישגיו הרבים, העניקה לו ממשלת סאו פאולו ב-1982 את מדליית מסדר איפירנגה.

למשפחת קמיניץ קשרים איתנים למכון ויצמן למדע, שראשיתם בתמיכתם המוקדמת של ארמנדו ואווה קמיניץ והמשכם בידידותם המסורה של בניהם, רוברטו ופבלו. מעורבותו הפעילה של רוברטו קמיניץ החלה ב-1988, כאשר אירח משלחת של מדענים בכירים של המכון בעת ביקורם בברזיל. בהמשך, הקים את אגודת הידידים של מכון ויצמן למדע בברזיל ועמד בראשה במשך יותר מעשור. מאז, מר קמיניץ ורעייתו ברברה נותרו ידידים קרובים של המכון, הפועלים ללא לאות לצמיחתה של אגודת הידידים הברזילאית.

בני הזוג תרמו בנדיבות למספר מיזמים מרכזיים של המכון, ביניהם בנק הרקמות ויצמן-ברזיל, הפועל כחלק מהמרכז הבינתחומי לחקר סרטן על-שם מורוס. מסירותו של מר קמיניץ לטיפול כישרונות צעירים, באמצעות תוכניות דוגמת המחנה הבינלאומי לנוער שוחר מדע על-שם בסי לורנס, השפיעה לאורך השנים על המדע והחברה בברזיל. עם שובם לברזיל, רבים ממשתתפי התוכנית הפכו לשגרירים בלתי רשמיים של ישראל והמכון.

לצד מעורבותו באגודת הידידים הברזילאית, מר קמיניץ הוא גם חבר לכל ימי חייו במועצה הבינלאומית של מכון ויצמן ונמנה על חוג הנשיא היוקרתי. ●

ברזיל

אלי הורן

אלי הורן הוא יזם נדל"ן ונדבן בעל חזון שמחויבותו הבלתי מעורערת לנתינה פילנתרופית בברזיל, בישראל ובמדינות נוספות זוכה להוקרה ולכבוד בעולם כולו.

הוא נולד למשפחה יהודית בחלב שבסוריה ב-1944 והיגר לברזיל כשהיה בן 11. עד מהרה החל להשקיע את מרצו בענף הנדל"ן, וכשהיה בן 19 בלבד, הקים יחד עם אחיו עסק להשקעות נדל"ן בסאו פאולו, שם גם רכש את השכלתו במשפטים באוניברסיטת מקנזי הפרסביטריאנית.

בשנת 1962 הקים את Cyrela Brazil Realty, אשר תחת הנהגתו הפכה לחברת פיתוח הנדל"ן הציבורית הגדולה ביותר בברזיל בתחום מיזמי היוקרה למגורים. החברה פועלת במדינות ובערים שונות ברחבי ברזיל וארגנטינה, עם יותר מ-100,000 לקוחות ו-5,000 עובדים. מר הורן הוא בעל המניות העיקרי של החברה ומילא בה מגוון תפקידי ניהול, בכללם מנכ"ל (1978-2014) ויו"ר הדירקטוריון (מ-2014 ואילך). בנוסף, הוא מכהן כיושב ראש מועצת המנהלים של חברת האחזקות Cyrela Commercial Properties ומשמש כחבר במועצת המנהלים של Lavvi Empreendimentos Imobiliários S.A.

במסגרת מחויבותו העמוקה לצדק חברתי, מר הורן הקים ותומך בארגונים פילנתרופיים רבים. פעילותו מתמקדת בחיזוק הזהות היהודית, בטיפוח החינוך ובפיתוח חברתי. בין היתר, הוא הקים ארגון הפועל למאבק בניצול מיני של ילדים ובני נוער בברזיל, ואת Movimento Bem Maior, ארגון המתמקד בחיזוק תחום הפילנתרופיה במדינה. בנוסף, ב-2015 הפכו אלי הורן ורעייתו סוזי לראשונים בברזיל להצטרף ליוזמה הפילנתרופית של וורן באפט וביל גייטס במסגרתה התחייבו לתרום 60% מהונם למטרות צדקה.

תמיכתו הנרחבת במיזמים שונים בישראל כוללת תרומות משמעותיות לאוניברסיטת חיפה, לעמותת ק.מ.ח. (קידום מקצועי חרדי), ליוזמות של האוניברסיטה העברית בירושלים המקדמות תעסוקה בקרב המגזר החרדי ולקידום השכלה אקדמית בקרב הקהילה החרדית בגן יבנה. במכון ויצמן למדע נטל על עצמו מר הורן מחויבות יוצאת דופן לתמיכה במחקר פורץ-דרך בתחום מדעי המוח, באמצעות תרומה להקמת בניין אגודת ידידי המכון בברזיל, משכנו העתידי של המכון לחקר המוח ומערכת העצבים. כמו כן, במסגרת פעילותו הנדבנית, פועל מר הורן לקדם ממשקים בין יהדות למדע.

לאחרונה, כתב והוציא לאור ספר המתווה את חזונו הפילנתרופי ומתייחס לציוני דרך בחייו האישיים והמקצועיים.

הוֹלֵנֵד

רְנָה דְרִיִּיק

בהוקרה על מחויבותה העזה לקידום האמנות, המתבטאת באמצעות חסותה על אמנים צעירים ובמאמציה להציג יצירות אמנות יקרות-ערך בגלריות ומוזיאונים ברחבי העולם; על תמיכתה רחבת הלב במכון ויצמן למדע בתחומי מחקר מגוונים וחינוך מדעי; ועל מסירותה ללא סייג להרחבת וחיזוק קהילת ידידי המכון ברחבי אירופה והעולם.

מסירותה של **רנה דרייק** לתחום החינוך ניכרה עוד בתחילת דרכה המקצועית במולדתה, דרום אפריקה. היא עבדה כמורה בבית ספר יסודי בקייפטאון בטרם עברה להולנד, שם מילאה תפקיד משמעותי בפיתוח תוכנית לימודים לאנגלית כשפה שנייה בבתי ספר יסודיים.

גב' דרייק היא תומכת נלהבת של אמנות בת זמננו – תשוקה אשר רק גדלה עם השנים ומקורה ברקע שלה בחינוך, שהשפיע רבות על הדרך בה היא ובעלה תומכים באומנים מרחבי העולם, שאת מסעם למצוינות אמנותית ומדעית היא שואפת לטפח. היא אוצרת פעילה של אוסף האמנות העכשווית של משפחת דרייק ואף הקימה תוכנית התמחות סמוך לביתה בהולנד, שמספקת לאמנים נבחרים חללים למחייה וחללי סטודיו המאפשרים להם להקדיש את עצמם לחלוטין לאמנות. היא משאילה תדירות יצירות מאוסף דרייק למוזיאונים ולמוסדות מובילים בעולם וכיום מתמקדת בתערוכות הנודדות בין גלריות אוניברסיטאיות בארה"ב.

כמורה לשעבר ותומכת נלהבת בשילוב אמנויות בחינוך, גב' דרייק היא גם תומכת להוטה של מכון ויצמן למדע, שעל פועלו למדה דרך בעלה, בוב דרייק – דור שלישי לתומכים במכון, יושב הראש של המועצה הבינלאומית, יושב ראש הוועד האירופאי (ECWIS) ובעל תואר דוקטור לשם כבוד מטעם מכון ויצמן לשנת 2008.

הקשר החזק של גב' דרייק למכון ויצמן התעצם הודות לקשרי החברות העמוקים והמתמשכים שלה עם המדענים בהם תמכה. בשנת 1997 הקימה המשפחה את הקתדרה הפרופסוריאלית לאימונולוגיה ע"ש הנרי דרייק לזכר אביו המנוח של בוב, בראשה עומד כיום פרופ' סטפן יונג. ראש הקתדרה הראשון היה פרופ' יאיר רייזנר, בר סמכא עולמי בנושא אימונולוגיה בהשתלות מח עצם, שכמדען צעיר בוגר המכון היה חבר בצוות שסייע בטיפול בהנרי דרייק במרכז הסרטן ממוריאל סלואן קטרינג בניו יורק, בשלב הסופני של מחלתו. מאוחר יותר, ייסד הזוג את הקתדרה הפרופסוריאלית לננו-טכנולוגיה ע"ש משפחת דרייק. ראש הקתדרה הראשון היה פרופ' רשף טנא וכיום מכהן בתפקיד פרופ' ארנסטו יוסלביץ'. הן פרופ' רייזנר והן פרופ' טנא הפכו לחברים טובים של משפחת דרייק.

בני הזוג דרייק תרמו בנדיבות למכון ויצמן לאורך השנים, לרבות בהקמת בית הספר למחקר במדעי הביולוגיה ע"ש אקארד שבמדרשת פיינברג ומכון אקארד לחקר אבחון סרטן, הפועל כחלק מהמרכז הבינתחומי לחקר סרטן ע"ש מורוס. שם ההוקרה של המכונים, EKARD, הינו היפוך של שם המשפחה דרייק באנגלית (Drake). בנוסף, האודיטוריום אותו הקימו בני הזוג במכון דוידסון לחינוך מדעי נקרא "הברווז", קריצה למילה "Drake" – ברווז ממין זכר באנגלית – המעלה חיוך בקרב אלו המכירים אותם, כמו גם הערצה ליכולתם לחולל שינוי באמצעות פילנתרופיה מבלי לקחת את עצמם ברצינות יתרה.

כיום, ממשיכה גב' דרייק לתרום למכון ויצמן למדע על ידי הפעלת הקסם האישי והיצירתיות שלה על מנת לצרף תומכים נוספים למשפחת המכון הגלובלית, ובדיוק כפי שהיא עושה עם האמנות שבבעלותה – להפוך את העולם למקום יפה ומרתק יותר.

ד"ר אילנה דיין-אורבך

בהוקרה על תרומתה והישגיה המקצועיים האדירים, אשר הטביעו חותם בל-יימחה על התקשורת הישראלית והציבו רף חדש לעיתונות החוקרת במדינה; על תפקידה הבולט בקריאת תיגר על שחיתות בישראל ובחשיפתה; ועל היותה פורצת דרך עבור נשים המבקשות להשתלב בתחומי העיתונות המשודרת.

ד"ר אילנה דיין-אורבך היא עיתונאית ומגישת טלוויזיה ישראלית, הידועה בעיקר הודות לתוכנית התחקירים השבועית זוכת-הפרסים "עובדה", אותה היא מגישה מאז עלייתה לשידור בשנת 1993. "עובדה", המשודרת על-ידי קשת, היא כיום התוכנית הוותיקה ביותר על המסך בכל ערוצי הטלוויזיה בישראל ובמהלך השנים ייצרה שיח ציבורי ער ותרמה לשורת שינויים חברתיים. התוכנית זכתה לאורך השנים בשורת פרסים מטעם האקדמיה הישראלית לקולנוע וטלוויזיה והפורום הדוקומנטרי בישראל, וזכתה גם בפרסים בינלאומיים שונים.

ד"ר דיין-אורבך נולדה בארגנטינה ועלתה לישראל עם משפחתה בגיל שש. היא גדלה בשכונת יד-אליהו בתל אביב והתגיסה בתחילת שנות ה-80 לגלי צה"ל, שם שימשה מפיקה ולאחר מכן עורכת חדשות חוץ, והיתה לחיילת הראשונה בתולדות התחנה בתפקיד כתבת חדשות. במהלך שירותה הצבאי היא שימשה כתבת פוליטית וכתבת בכנסת, והפכה למגישה-שותפה של תוכנית הבוקר של גלי צה"ל. לאחר שיחרורה משירות הקבע, המשיכה ד"ר דיין-אורבך לשדר בגלי צה"ל, שם היא מגישה תוכנית אקטואליה שבועית עד היום. בגיל 23 הפכה לאשה הראשונה בתפקיד מגישת חדשות בטלוויזיה החינוכית, בתוכנית האקטואליה "ערב חדש".

לצד הקריירה העיתונאית שלה, ד"ר דיין-אורבך היא משפטנית אשר השלימה את הכשרתה כעורכת דין. לאחר שסיימה את לימודי המשפטים באוניברסיטת תל אביב, המשיכה לתואר שני ולדוקטורט במשפטים באוניברסיטת ייל, כאשר לקראת לימודיה זכתה במלגה של קרן פולברייט. כיום היא מרצה מן החוץ בפקולטה למשפטים של אוניברסיטת תל אביב ומלמדת קורס שעוסק בדיני חופש הביטוי.

בשנת 2009 זכתה ד"ר דיין-אורבך בפרס אבירת איכות השלטון מטעם התנועה לאיכות השלטון, הודות ל"תרומתה הייחודית למלחמה בנגע השחיתות, לשיפור איכות השלטון בישראל ולהעלאת רמת הסיקור והביקורת בעיתונות הכתובה והמשודרת". בשנת 2015 זכתה בפרס סוקולוב – הפרס היוקרתי ביותר בתחום העיתונות בישראל, השני רק לפרס ישראל בתקשורת. ועדת פרס סוקולוב ציינה כי ד"ר דיין-אורבך נבחרה "על שורה של תחקירים יסודיים ופורצי דרך בתוכנית 'עובדה', על תרומתה החלוצית בתחום התחקיר הטלוויזיוני, יצירת שפה תחקירית חדשה והיותה מופת לדור שלם של עיתונאים חוקרים". בשנת 2018 קיבלה פרס מפעל חיים מהאקדמיה הישראלית לקולנוע וטלוויזיה. ●

חברי וחברות כבוד של מכון ויצמן למדע

1974	1966
הרולד ל. פרלמן	אבא אבן
	קונרד אדנאואר
	הרי לוינ
	אברהם פיינברג
1972	1965
דוד גינזבורג	וולטר י. באר
הארולד ווייל	וולפגאנג גנטנר
אנדרה מ. לבוף	ריצ'רד מיינרטצהגן
דוד נחמנזון	ארתור קורנברג
סר הנס א. קרבס	
1971	1964
סידיני גולדשטיין	ריכרד קרונשטיין
גולדה מאיר	
אוטו א. פאסמן	1963
1970	הרברט ה. ליהמן
ויליאם בנטון	הנשיא ג'ון פ. קנדי
ליאונרד ברנשטיין	1962
הוברט ה. המפרי	שאול אדלר
מרים סאקר	קארל י. בורקהארדט
1969	נחום גולדמן
מנפרד אייגן	ויקטור וייסקופף
כריסטיאן ב. אנפינסן	ורה ויצמן
וולוורת' בארבור	ג'ימס ג. מקדונלד
ארנסט ד. ברגמן	הארי סאקר
רוברט ב. וודווארד	לורד (ויקטור) רוטשילד
פיליפ ד. סאנג	היינריך ג. ריצל
אברם ל. סחר	1961
סר צ'רלס קלור	גרום ב. וויסנר
סר ג'ון ק. קנדרו	אדגר סאלין
תיאודור ר. ראקוסין	מקס פ. פרוץ
הנשיא שניאור זלמן שז"ר	טאדאוס רייכשטיין
גרשם שלום	
אקסל צ. שפרינגר	1960
1968	ברנרדו ה. הוסיי
הנשיא הארי ס. טרומן	אקסל וונר-גרן
לסטר ב. פירסון	דיואי דוד סטון
1967	סובהניאן צ'אנדראסקר
לודוויג ארהרד	תיאודור וון קארמן
מרקוס זיו	הוגו א. ט. תיאורל
שמואל יוסף עגנון	1959
לאופולד רוזיצקה	ג'ין ל. א. בראכט
דוד ריטנברג	סר אייזיק וולפסון
	לורד מרקס מברוטון
	יונה סאלק
	ג'וליו רקח

1958

ג. רוברט אופנהיימר

סר קריסטופר אינגולד

פליקס בלון

הרולד ק. יורי

1957

איזידור יצחק רבי

1956

לואיס ליפסקי

ארתור סטול

1955

לורד זיו מבריימפטון

ליידי זיו

פייר מנדס-פרנס

1954

פטריק מ. ס. בלקט

עדליי סטיבנסון

1953

נילס בוהר

הרמן פ. מארק

לינוס ק. פאולינג

פרנסיס פייטון-רוז

סר ארנסט ב. צ'יין

סר רוברט רובינסון

1952

דוד סרנוף

2024

רוני עטר

2023

אביב כוכבי

מרטין סטרטמן

2022

עמיקם נורקין

2016

קרל -לודוויג קליי

2012

אנדרה דלורו

2006

ברברה לוינסון

2005

ריקרדו לאגוס אסקובר

2004

אירויעג.ב. האריס

וויליאם ז. נוביק

2003

מרקוס מושינסקי

ויס קוק

פרידה שפרינגר

1999

הלן אשר

1997

אבא אבן

דוד גינזבורג

לורד (יעקב) רוטשילד

1995

ווייט וילר

ריימר לוסט

1994

ארהרד בוסק

אות ויצמן במדעים

1992

עזר ויצמן

מוסטפה ח'ליל

1991

קירק דאגלס

1990

בריאן מלרוני

קרלוס סלינס דה גורטרי

1989

ברם ומרתה לאוב

היינץ א. שטאב

1987

גוטליב האמר

הרמן מאיר

ז'אק שיראק

1985

ברם גולדשמיט

שרל מריו

אלן פוהר

רובר פריינטי

הברונית תאצ'ר מקסטבן

1984

הרולד היל

1983

הנרי ג'קסון

1979

דני קיי

1971

תיאודור ר. ראקוסין

1970

לי לויין

אן סטון

מקס קנדיוטי

1969

יוסף כהן

1968

רוברט א. ווישניק

ולטר פ. רויטר

1967

יוסף בריינין

ברנרדו א. הוסיי

מרים סאקר

1966

לורד (ישראל) זיו מבריימפטון

ליידי זיו

דוד סרנוף

2007	
אריה לובה אליאב	
אברהם הרשקו	
כריסטיאנה נוסליין-פולהרד	
אריק קנדל	
יהודה ריינהרץ	
2006	
יבגני אריה	
יוסף (ג'ו) גורוין	
הרב־רט יקלה	
ז'אן נסים	
עמוס עוז	
מוריס קאהן	
2005	
יהודה ברוניצקי	
סר הארי ג'ונגלי	
דליה דורנר	
ציארלס א. דינארלו	
יהושע יורטנר	
2004	
רוברט א. בלפר	
השופטת מרים בן-פורת	
מיטש מק'קונל	
אוהד נהרין	
סר אלן ר. פרשט	
סטנלי צ'ייס	
ריצ'רד מ. קארפ	
2003	
אלן ג'. בארד	
סר מייקל ו. ברי	
מילדרד ס. דרסלהאוס	
אלבר ג'. ליבשאבר	
אלי עמיר	
אלן פישר	
2002	
אברהם מ. גולדוסר	
תיאודור ה. טפלו	
יהושע מאור	
הוברט ס. מרקל	
ריטה ר. קורוול	
דני קרוון	

1996	
תד אריסון	
ברתולד בייץ	
אורנה פורת	
הנס צאכר	
סר אהרון קלוג	
1995	
דונלד זוסמן	
מקסין פ. סינגר	
גרשון קקסט	
מלווין שוורץ	
1994	
י. ליאון בנוזיו	
אלי הורוביץ	
הנשיא עזר ויצמן	
אלחנדרו זפרוני	
סמי כהן	
סימון מלאך	
רולנד שפר	
1993	
ג'ורג' ס. האמונד	
ג'יימס היינמן	
דוד זיו	
אילזה כץ	
שרל מריו	
שלום רוזנפלד	
1992	
ז'ק ד. דניץ	
נורמן ב. כהן	
מרתה לאוב	
אלכסנדר ריץ'	
הברונית תאצ'ר מקסטבן	
הרי צבי תבור	
1991	
עזריה אלון	
ה. תומס בק	
עוזיה גליל	
ז'אן דוסה	
ליליאן הרצברג	
הנס א. ויידנמילר	
דן מאיר	
היוברט קיריין	

1990	
אדולף אבנר	
מוריס גולדשלגר	
אברהם גינזבורג	
הני גסטטנר	
נ. אבריון מיצ'יסון	
יזהר סמילנסקי	
סר דוד צ'. פיליפס	
לסטר קראון	
1989	
ברוך בנאסרף	
השופט אהרון ברק	
ג'ון צ'ארלס פולני	
רוברט ו. קסטן	
היינץ פ. ריזנהובר	
1988	
חיים גבתי	
פייר-ג'יל דה ג'ן	
לורד וולפסון ממרילבון	
מילדרד כהן	
הנשיא פרנסואה מיטראן	
ארל ל. סטדמן	
ישראל פולק	
1987	
ויקטור בריילובסקי	
פרנק ה. וסטהיימר	
סר ג'יימס לייטהיל	
אילונה פהר	
הלן קימלמן	
מרטין ד. קמן	
ג'ורג' פ. שולץ	
השופט מאיר שמגר	
1986	
ברנרד פולמן	
משה פורת	
יהודה ליאו פיקרד	
טדי קולק	
1985	
אדולף אבנר	
מוריס גולדשלגר	
אברהם גינזבורג	
הני גסטטנר	
נ. אבריון מיצ'יסון	
יזהר סמילנסקי	
סר דוד צ'. פיליפס	
לסטר קראון	
1984	
ברוך בנאסרף	
השופט אהרון ברק	
ג'ון צ'ארלס פולני	
רוברט ו. קסטן	
היינץ פ. ריזנהובר	
1983	
חיים גבתי	
פייר-ג'יל דה ג'ן	
לורד וולפסון ממרילבון	
מילדרד כהן	
הנשיא פרנסואה מיטראן	
ארל ל. סטדמן	
ישראל פולק	
1982	
ברוך בנאסרף	
השופט אהרון ברק	
ג'ון צ'ארלס פולני	
רוברט ו. קסטן	
היינץ פ. ריזנהובר	
1981	
ברוך בנאסרף	
השופט אהרון ברק	
ג'ון צ'ארלס פולני	
רוברט ו. קסטן	
היינץ פ. ריזנהובר	

1980	
אפרים אורבך	
רודולף מ. בלוך	
ווייט וילר	
מרדכי לייב לוינסון	
הנשיא ג'ימי קרטר	
1979	
מנחם בגין	
סר דרק ה. ר. ברטון	
אריה דבורצקי	
יוסף כהן	
סר ברנרד כץ	
הרמן מאיר	
יוסף מאירהוף	
סול ספיגלמן	
דריק קלימן	
1978	
אגה בוהר	
אדולפו בלוך	
הנס א. בתה	
ריטה לוי-מונטלצ'יני	
אברהם לוין	
מרשאל ו. נירנברג	
1977	
ברון וילסון מריבאול	
הנרי קיסינג'ר	
מארק שאגאל	
1976	
מוריס בוקשטיין	
גרהרד הרצברג	
סימון וייל	
עדה סרני	
פאול ג'. פלורי	
מורי ב. קופלר	
הנשיא אפרים קציר	
ארתור רובינשטיין	
1975	
ארנוולד ר. מאיר	
1973	
ווילי ברנדט	
1964	
מאיר ו. ווייסגל	
1981	
אנחל פייבוביץ	

1980	
אפרים אורבך	
רודולף מ. בלוך	
ווייט וילר	
מרדכי לייב לוינסון	
הנשיא ג'ימי קרטר	
1979	
מנחם בגין	
סר דרק ה. ר. ברטון	
אריה דבורצקי	
יוסף כהן	
סר ברנרד כץ	
הרמן מאיר	
יוסף מאירהוף	
סול ספיגלמן	
דריק קלימן	
1978	
אגה בוהר	
אדולפו בלוך	
הנס א. בתה	
ריטה לוי-מונטלצ'יני	
אברהם לוין	
מרשאל ו. נירנברג	
1977	
ברון וילסון מריבאול	
הנרי קיסינג'ר	
מארק שאגאל	
1976	
מוריס בוקשטיין	
גרהרד הרצברג	
סימון וייל	
עדה סרני	
פאול ג'. פלורי	
מורי ב. קופלר	
הנשיא אפרים קציר	
ארתור רובינשטיין	
1975	
ארנוולד ר. מאיר	
1973	
ווילי ברנדט	
1964	
מאיר ו. ווייסגל	

מקבלות ומקבלי התואר דוקטור לשם כבוד

2023
סראב אבו-רביעה-קווידר
איליין פוקס
גארי קספרוב
ישראל מקוב
לארי מרקס
גלדיס מונרוי

2022
גרי אברמסון
סטיבן צ'ו
סנדור פרנקל
שלום חנוך
ננסי הופקינס
אלן נל
הארווי נל
קרן לייבוביץ'
ג'סיקה מאיר

2021
מארק אלכסנדר
מריקלייר קינג
פיליפ פינקוס
סר אנדרש שיף
ג'ון שוורץ
ורה שוורץ
אוטמר ויסטלר

2020
אוריאל (אורי) ארנון
קתרין בק
סר מארק פלדמן
גדעון המבורגר
שירין נאטור חאפי
דיים קרול רובינסון
מאיר שלו

2019
הנשיא ראובן (רובי) ריבלין
רבקה בוכריס
ג'ונתן דורפן
מריו פלק
אלכס ליבק
רפאל משולם
מרתה נוסבאום
הרב עדין אבן-ישראל (שטיינזלץ)

2018
עידו דיסנצ'יק
פביולה ג'יאנוטי
אלן מרלו
סר פול נרס
אריק שטופ
מארק ואן מונטגיו

2017
פיטר ייני
מילביה פרינו
מורטימר צוקרמן
הת'ר רייסמן
יוני רכטר
ג'ראלד שוורץ

2016
סטיבן גרנד
לורה וולפסון טאונזלי
אגי משעול
סמי סגול
מיכאל ע. רבין
ז'אן-פייר שנז'ה

2015
מיאל דה בוטון
שלמה בר
סרז' הרוש
לורד הרולד וינסטון
קלוד כהן-טנוג'י
פסקל-אוליבייה מנטו

2014
הרברט וינטר
מרווין כהן
סטנלי פישר
ליא קניג
ג'סי רות'
סיימון שאמה

2013
דניאל בארנבוים
הארי גריי
ברטרנד הלפרין
דוד לופאטי
הלגה נובוטני
לואיס סטילמן
דוד עזריאלי

2012
השופטת דורית ביניש
רנה ברגינסקי
ד. רונלד דניאל
שמשון הראל
גיאורג קליין

2011
חווה אלברשטיין
קלאוס פון קליצינג
מרטין פייזנר
מאריי פרחיה
אלכסנדר פיינס
הברונית אריאן דה רוטשילד

2010
שלמה אבינרי
פני אברמסון
פטרישיה גרובר
יוסי הולנדר
אברהם ב. יהושע
חנה קהת

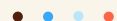
2009
גילה אלמגור
אברהם בן-נפתלי
דויד גרוסמן
סולו דואק
סטף ורטהיימר
הילדה לואיס
מיכאל א. פישר
הנשיא שמעון פרס

2008
דבורה בן דרור
פיטר גולדרייך
רוברט י. דרייק
הרב דוד הרטמן
אלי ויזל
לורי לוקיי
יהושוע סובול
אהרון צ'חנובר
דונלד ל. קירק
הלמוט שוורץ

תוכנית הטקס האקדמי

תארי דוקטור לשם כבוד

נובמבר 2024

in Recognition

נובמבר 2024

